

Iscjeljenje bolesnih

starješina Dallin H. Oaks
iz Zbora dvanaestorice apostola

Imamo tu svećeničku moć i trebamo biti spremni ispravno je koristiti.

U ovo doba svjetskog nemira sve se više vjernih ljudi okreće Gospodinu za blagoslove utjehe i iscjeljenja. Želim govoriti pred ovim auditorijem obnašatelja svećeništva o iscjeljenju bolesnih – kroz medicinu, kroz molitvu vjere i kroz svećeničke blagoslove.

I.

Sveći posljednjih dana vjeruju u primjenu najboljih dostupnih znanstvenih spoznaja i tehnika. Koristimo prehranu, vježbanje i druge aktivnosti da sačuvamo zdravlje i angažiramo pomoć iscjelitelja, poput liječnika i kirurga, da obnovimo zdravlje.

Korištenje medicinske znanosti nije u sukobu s našim molitvama vjere i našim uzdanjem u svećeničke blagoslove. Kad je osoba zatražila svećenički blagoslov, Brigham Young bi pitao: »Jeste li uzeli kakve lijekove?« Onima koji su rekli ne jer »želimo da starješine polože ruke na nas, i imamo vjeru da ćemo biti iscijeljeni«, predsjednik Young je odgovorio: »To nije dosljedno s mojom vjerom. Ako smo bolesni, i tražimo Gospodina da nas liječi i učini sve za nas što je potrebno da se učini, prema mom razumijevanju evanđelja spasenja, mogao bih jednostavno tražiti Gospodina da učini da mi pšenica i kukuruz rastu, a da ja ne zaorem zemlju i ne bacim sjeme. Meni se čini dosljednim da primijenim svaki lijek koji je u okviru moje spoznaje, a [zatim] zamolim svog Oca na Nebu... da to posveti kako bi moje tijelo bilo iscijeljeno.«¹

Naravno da ne čekamo da se sve druge metode iscrpe prije nego što se pomolimo u vjeri ili damo svećenički blagoslov za iscjeljenje. U hitnim slučajevima, molitve i blagoslovi su na prvom mjestu. Često moramo vršiti sve to odjednom. To je u skladu s učenjem iz Svetih pisama da »moli[mo] uvijek« (NiS 90:24) i da sve stvari treba činiti mudro i u redu.²

II.

Mi znamo da molitva vjere, izrečena samostalno, ili u našem domu, ili na mjestima za bogoštovlje, može biti učinkovita u iscjeljenju bolesnih. Mnoga Sveta pisma govore o moći vjere u iscjeljenju pojedinca. Apostol Jakov je podučio da trebamo »molit[i] jedan za drugoga da ozdravi[mo]«, dodajući: »Mnogo može molitva pravednika ako je žarka« (Jakovljeva 5:16). Kada je žena koja je dotakla Isusa bila iscijeljena, rekao joj je: »Tvoja te vjera ozdravila« (Matej 9:22).³ Na sličan način Mormonova knjiga podučava da Gospodin »moću djeluje prema vjeri sinova ljudskih« (Moroni 10:7).

Nedavna anketa provedena širom nacije otkrila je da gotovo 8 od 10 Amerikanaca »vjeruje da se čuda još danas događaju kao u drevna vremena«. Trećina onih koji su bili anketirani rekli su da su »iskusili ili bili svjedoci božanskog iscjeljenja«⁴. Mnogo svetaca posljednjih dana iskusilo je moć vjere u iscjeljivanju bolesnih. Također čujemo o primjerima toga među vjernim ljudima iz

drugih crkvi. Novinar iz Teksasa opisao je takvo iskustvo. Kad je petogodišnja djevojčica odjednom počela teško disati i dobila temperaturu, njezini su je roditelji žurno odveli u bolnicu. Kada je tamo stigla, bubrezi i pluća su joj prestali raditi, temperatura joj je bila 42°C, a tijelo joj je bilo jarko crvene boje i prekriveno ljubičastim ranicama. Doktori su rekli da umire od sindroma toksičnog šoka, nepoznatog uzroka. Kako se vijest proširila do obitelji i prijatelja, bogobojažni ljudi započeli su se moliti za nju i održana je posebna molitva u njihovoj protestantskoj zajednici u Wacou, Teksas. Na čudesan način odjednom se vratila s ruba smrti i otpuštena je iz bolnice za manje od tjedan dana. Njezin je djed napisao: »Ona je živi dokaz da Bog odgovara na molitve i izvodi čudesa.«⁵

Doista, kao što Mormonova knjiga podučava, Bog se » očituje svima onima koji u nj vjeruju moću Duha Svetoga, da, svakomu narodu, plemenu, jeziku i puku čineći silna čuda... među sinovima ljudskim, razmjerno s vjerom njihovom« (2. Nefi 26:13).

III.

Za ovaj skup – odrasle osobe koje obnašaju Melkisedekovo svećeništvo i mladići koji će uskoro primiti tu moć – nastavit ću svoje komentare koncentrirati na blagoslove iscjeljenja koji uključuju moć svećeništva. Imamo tu svećeničku moć i trebamo biti spremni ispravno je koristiti. Trenutno povećanje broja prirodnih katastrofa i financijskih izazova pokazuju da ćemo trebati tu moć i više u budućnosti nego u prošlosti.

Mnoga Sveta pisma podučavaju da će sluge Gospodnje »na bolesnike stavljat... ruke, i oni će ozdravljati« (Marko 16:18).⁶ Čuda se događaju kad se vlast svećeništva koristi za blagoslov bolesnih. Ja sam iskusio ta čudesa. Kao dječak i kao odrasla osoba vidio sam iscjeljenja koja su čudesna poput onih zapisanih u Svetim pismima, kao i mnogi od vas.

Ima pet dijelova za korištenje svećeničke ovlasti za blagoslov bolesnih: (1) pomazanje; (2) pečaćenje pomazanja; (3) vjera; (4) riječi blagoslova i (5) volja Gospodnja.

Pomazanje

Stari zavjet često spominje pomazanje s uljem kao dio blagoslova udijeljenih svećeničkom vlašću.⁷ Pomazanja su bila proglašena posvećenjem⁸ a možda se može promatrati i kao simbol blagoslova koji će se izliti iz nebesa kao rezultat ovog svetog djela.

U Novom zavjetu čitamo da su Isusovi apostoli »mnoge bolesnike mazali uljem i ozdravljali ih« (Marko 6:13). Jakovljeva poslanica podučava ulogu pomazanja u svezi s drugim elementima u blagoslovu iscjeljenja svećeničkom vlašću:

»Boluje li tko među vama? Neka sebi dozove crkvene starješine! Oni neka mole nad njim mažući ga uljem u ime Gospodnje,

pa će molitva učinjena s vjerom spasiti bolesnika! Gospod će ga podići« (Jakovljeva 5:14-15).

Pečaćenje pomazanja

Kada je netko pomazan vlašću Melkisedekovog svećeništva, pomazanje se pečati istom vlašću. Zapečatiti nešto znači potvrditi, učiniti to obvezujućim prema određenoj nakani. Kad starješine pomažu bolesnoj osobi i zapečate pomazanje, oni otvaraju ustave nebeske da bi Gospodin izlio blagoslove koji su u skladu s njegovom voljom za bolesnu osobu.

Predsjednik Brigham Young je podučio: »Kad položim ruke na bolesnu osobu, očekujem da će moć iscjeljenja i utjecaj Božji proći kroz mene do pacijenta, i da će se bolest povući... »Kada smo spremni, kada smo svete posude pred Gospodinom, strujanje moći od Svemogućega može proći kroz tijelo osobe koja poslužuje do pacijenta, a bolesni su iscijeljeni.«⁹

Iako mi znamo za slučajeve gdje su ljudi blagoslovljeni sa svećeničkom vlašću bili iscijeljeni, rijetko govorimo o iscjeljenjima na javnim sastancima budući da nas suvremene objave upozoravaju da se ne »hvasta[mo] time niti govor[imo] o tomu pred svijetom. Jer to je dano vama na korist vašu i na spasenje vaše« (NiS 84:73).

Vjera

Vjera je temelj za iscjeljenje pomoću nebeskih moći. Mormonova knjiga podučava: »Nema li... vjere među sinovima ljudskim, Bog ne može činiti nikakvih čudesa među njima« (Eter 12:12).¹⁰ U istaknutom govoru o posluživanju bolesnima, predsjednik Spencer W. Kimball je rekao: »Potreba za vjerom je često podcijenjena. Bolesna osoba i obitelj često se pouzdaju isključivo na moć svećeništva i dar iscjeljenja za koju se nadaju da je braća koja poslužuju uredbu imaju, dok veća odgovornost počiva na onome tko je bolestan... Glavni element je vjera pojedinca kada je osoba svjesna i uračunljiva. 'Tvoja te vjera ozdravila' (Matej 9:22) je toliko puta ponovio Učitelj da je gotovo postalo refren.«¹¹

Predsjednik Kimball je čak predložio da »prečesto posluživanje može biti pokazatelj nedostatka vjere ili da bolesna osoba pokušava prebaciti odgovornost za razvoj vjere na starješine, umjesto na sebe«. Ispričao je o vjernoj sestri koja je primila svećenički blagoslov. Kada su je sljedeći dan pitali da li opet želi blagoslov, odgovorila je: »Ne, primila sam pomazanje i blagoslov. Uredba je urađena. Sada je na meni da primim svoj blagoslov kroz moju vjeru.«¹²

Riječi blagoslova

Još jedan dio svećeničkog blagoslova su riječi blagoslova koje izgovori starješina nakon što zapečati pomazanje. Te riječi mogu biti vrlo važne, no njihov sadržaj nije presudan i ne bilježe se u crkvene zapise. U nekim svećeničkim blagoslovima – poput patrijarhalnog blagoslova – izgovorene riječi su srž blagoslova. No u blagoslovu iscjeljenja srž je u drugim dijelovima blagoslova – pomazanje, pečaćenje, vjera i volja Gospodnja – to su presudni elementi.

Idealno, starješina koji to vrši bit će toliko u skladu s Duhom Gospodnjim da će znati i objaviti volju Gospodnju u riječima blagoslova. Brigham Young je podučio obnašatelje svećeništva: »Vaša je povlastica i dužnost živjeti tako da znate kada je riječ Gospodnja upućena vama i kada vam je nakana Gospodnja objavljena.«¹³ Kad se to dogodi, izgovoreni blagoslov je ispunjen doslovno i čudesno. U nekim sam prilikama iskusio tu sigurnost nadahnuća kroz blagoslov

iscjeljenja i znao sam da je ono što sam govorio volja Gospodnja. Međutim, poput većine koji obavljaju blagoslove iscjeljenja, često sam se borio s nesigurnošću po pitanju riječi koje trebam izreći. Zbog raznih razloga, svaki starješina iskusi povećanje i smanjenje svoje razine osjetljivosti na poticaje Duha. Svaki starješina koji daje blagoslov podložan je utjecaju onoga što želimo za osobu koja je unesrećena. Sve te nesavršenosti mogu utjecati na riječi koje govorimo.

Na sreću, riječi izgovorene u blagoslovu iscjeljenja nisu presudne za iscjeljujući učinak. Ako je vjera dovoljna i ako je to volja Gospodinova, unesrećena osoba će biti iscijeljena ili blagoslovljena bez obzira da li poslužitelj izgovori te riječi ili ne. U protivnom, ako poslužitelj podlegne osobnim željama ili neiskustvu i izda zapovijedi ili riječi blagoslova iznad onoga što Gospodin odabere dati prema vjeri pojedinca, te se riječi neće ispuniti. Iz toga braćo proizlazi da nijedan starješina nikada ne bi trebao oklijevati da sudjeluje u blagoslovu iscjeljenja zbog straha da neće znati što reći. Riječi izgovorene u blagoslovu iscjeljenja mogu nadahnuti i osnažiti vjeru onih koji ih čuju, no učinak blagoslova ovisi o vjeri i Gospodinovoj volji, a ne o riječima koje izgovori starješina koji poslužuje.

Volja Gospodnja

Mladići i stariji muškarci, molim vas da posebno pribilježite ono što ću sada reći. Dok koristimo nesumnjivu moć svećeništva Božjeg i dok cijenimo njegovu obećanje da će čuti i odgovoriti na molitvu vjere, moramo uvijek upamtiti da vjera i moć iscjeljenja ne mogu dati rezultate suprotno volji onoga čije je svećeništvo. To je načelo podučeno u objavi koja navodi da će starješine u Crkvi položiti svoje ruke na bolesne. Gospodin obećaje: »Onaj koji vjeru u me ima da će iscijeliti, *i nije mu smrt dosuđena*, on će iscijeliti« (NiS 42:48; kurziv dodan). Na sličan način, u još jednoj suvremenoj objavi Gospodin izjavljuje da kada onaj koji »u skladu s voljom Božjom ište, zato se i događa onako kako ište« (NiS 46:30).¹⁴

Iz svega toga učimo da čak i sluge Gospodnje, koji koriste njegovu božansku moć u okolnostima gdje ima dovoljno vjere za iscjeljenje, ne može dati svećenički blagoslov koji će postići da osoba bude iscijeljena ako to iscjeljenje nije volja Gospodnja.

Kao Božja djeca koja znaju za njegovu veliku ljubav i konačno znanje o onome što je najbolje za našu vječnu dobrobit, mi mu vjerujemo. Prvo načelo evanđelja je vjera u Gospodina Isusa Krista, a vjera znači povjerenje. Osjetio sam to povjerenje u govoru kojeg je moj rođak izrekao na sprovodu tinejdžerke koja je preminula uslijed teške bolesti. Izgovorio je riječi koje su me isprva začudile, a zatim nadahnule: »Znam da je volja Gospodnja bila da umre. Imala je dobru medicinsku skrb. Primila je svećeničke blagoslove. Njezino je ime bilo na molitvenom svitku u hramu. Bila je predmet stotina molitvi za obnovu njezina zdravlja. I znam da u ovoj obitelji ima dovoljno vjere da bude iscijeljena osim ako je volja Gospodnja da je vrati kući u ovom trenutku.« Osjetio sam isto povjerenje u riječima oca druge posebne djevojčice čiji je život oduzeo rak u njezinim tinejdžerskim godinama. Izjavio je: »Vjera naše obitelji je u Isusa Krista, i ne ovisi o ishodima.« Ta učenja su istinitog prizvuka. Činimo sve što možemo za iscjeljenje voljenih, a zatim stavljamo povjerenje u Gospodina za ishod.

Svjedočim o moći Božjeg svećeništva, o moći molitve vjere i o istinitosti tih načela. Najviše od svega, svjedočim o Gospodinu Isusu Kristu, čiji smo mi sluge, čije nam uskrsnuće daje sigurnost

u smrtnosti, i čije nam pomirenje daje priliku za vječni život, najveći od svih darova Božjih. U ime Isusa Krista. Amen.

NAPOMENE

1. *Discourses of Brigham Young*, odabrao John A. Widtsoe (1954), 163.
2. Vidi Mosija 4:27
3. Vidi i Marko 10:46-52; Luka 18:35-43
4. *US Religious Landscape Survey: Religious Beliefs and Practices: Diverse and Politically Relevant*, (The Pew Forum on Religion and Public Life, lipanj 2008), str. 34, 54, <http://religions.pewforum.org/reports#>.
5. Vidi Steve Blow, »Sometimes, 'Miracles' Are Just That«, *Dallas Morning News*, 30. siječnja 2000, 31A
6. Vidi i Matej 9:18; Marko 5:23; 6:5; 7:32-35; 16:18; Luka 4:40; Djela 9:12, 17; 28:8; Nauk i savezi 42:44, 48; 66:9.
7. Vidi, na primjer, Izlazak 28:41; 1. Samuel 10:1; 16:13; 2. Samuel 5:3.
8. Vidi Levitski zakonik 8:10-12.
9. *Teachings of Presidents of the Church: Brigham Young*, (1997), 252; vidi i Russell M. Nelson, »Neither Trust in the Arm of Flesh«, *Liahona*, ožujak 2010, 40; *Teachings of Gordon B. Hinckley*(1997), 474
10. Vidi i 1. Nefi 7:12; Nauk i savezi 35:9
11. »President Kimball Speaks Out on Administration to the Sick«, *Tambuli*, kolovoz 1982, 36-37.
12. *Tambuli*, kolovoz 1982, 36.
13. *Teachings: Brigham Young*, 68.
14. Vidi i 1. Ivanova 5:14; Helaman 10:5